

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**  
**í t é l e t e**

**Az ügy száma:** Pfv.VII.20.551/2018/10.

**A tanács tagjai:** Farkas Attila a tanács elnöke  
                          . Gáspár Mónika előadó bíró  
                          . Csőke Andrea bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Dr. Gyenes Edina ügyvéd

**Az I. rendű alperes:**

**Az I. rendű alperes képviselője:** Szabó-Strausz Ügyvédi Iroda

**A II. rendű alperes:**

**A II. rendű alperes képviselője:** Dr. Méhes László ügyvéd

**A per tárgya:** egészségügyi finanszírozás megtérítése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:**

Debreceni Ítéltábla    Gf.III.30.198/2017/11. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:**

Egri Törvényszék    4.G.20.385/2015/38. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint, a II. rendű alperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes 2014. október 31-ével a **HVN Zrt.** (a továbbiakban: felperesi jogelőd) átalakulásával, annak jogutódjaként jött létre, egyedüli tagja Hatvan Város Önkormányzata.
- [2] A felperes jogelődje a Hatvan Város Önkormányzatával kötött egészségügyi közszolgáltatási és vagyonhasznosítási szerződés, illetve az egészségbiztosítási szerv finanszírozóval kötött alapszerződés alapján 2009. augusztus 1-jétől nyújtott egészségügyi szolgáltatóként egészségügyi ellátásokat 2010. december 31-éig.
- [3] Város Önkormányzata a 2010. október 28-i képviselő-testületi határozattal döntött a Hatvani Kórház-Rendelőintézet Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft. (a továbbiakban: alperesi jogelőd; 2010. november 25-től megváltozott neve: **A.S. Nonprofit Közhasznú Kft.**) létrehozásáról, önkormányzati feladatkörbe tartozó egészségügyi ellátások nyújtására. Az alperesi jogelőd egyedüli tagja 2012. május 1-jéig az önkormányzat, ezt követően - 2013. április 1-jéig - a II. rendű alperes volt.
- [4] A felperes jogelődjével kötött egészségügyi közszolgáltatási és vagyonhasznosítási szerződés 2010. december 31-ével megszűnt, az önkormányzat 2011. január 1-jével kezdődő hatállyal egészségügyi közszolgáltatási szerződést az alperesi jogelőddel kötött [646/2010. (XI. 25.) számú képviselő-testületi határozat].
- [5] Az alperesi jogelőd - a fekvőbeteg-szakellátó és egyes fekvőbeteg-szakellátóhoz kapcsolódó egészségügyi háttérszolgáltatást nyújtó, 100%-os állami tulajdonban lévő, valamint azok 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társaságok által ellátott feladatok központi költségvetési szervek általi átvételéről, valamint az ezzel kapcsolatos eljárási kérdések rendezéséről szóló 2013. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Feladatátadási tv.) erejénél fogva - 2013. április 1-jével megszűnt. A társaság feladatait átvevő, törvényben kijelölt költségvetési szerv, egyben a feladatátvétel idején a társaság jogainak, kötelezettségeinek jogutódja az I. rendű alperes mint befogadó intézmény.
- [6] Az I. rendű alperes 2013. április 1-jei hatállyal kötött finanszírozási szerződést egészségügyi ellátás tárgyában.
- [7] A felperes jogelődje részéről 2010. november, december hónapokban teljesített egészségügyi szolgáltatások finanszírozását, beleértve a 2010. októberi labortevékenység ellenértékét is a finanszírozó egészségbiztosítási szerv az alperesi jogelőd felé teljesítette új szolgáltatóként.
- [8] Város Önkormányzata 2010. november 25-én arról döntött az érintett társaságok egyedüli tulajdonosaként [644/2010. (XI. 25.) képviselő-testületi határozat], hogy a felperes jogelődje részéről nyújtott egészségügyi szolgáltatások tekintetében a 2010. november hónapra vonatkozó finanszírozás a felperes jogelődjét, a 2010. december havi finanszírozás összege pedig az alperesi jogelődöt illeti. A 2010. december 16-i képviselő-testületi határozat értelmében [724/2010. (XII. 16.)] a 2011. januári és februári finanszírozási összegre az alperesi jogelőd volt jogosult.
- [9] A felperes jogelődje és az alperesi jogelőd között ezt követően négy külön megállapodás jött létre 2011. év folyamán a következők szerint. A 2011. január 3-i megállapodással az alperesi jogelőd végleges jelleggel átadott a felperes jogelődjének 81.804.812 Ft-ot egészségügyi közszolgáltatási tevékenységet végző munkavállalók munkabérének kifizetésére, a 2011. január 17-i megállapodással 37.508.991 Ft-ot az egészségügyi szakmai szolgáltatásban résztvevők számlái kiegyenlítésére, a 2011. február 4-i megállapodással 50.000.000 Ft-ot, valamint a 2011. április 12-i megállapodással 1.462.566 Ft-ot egészségügyi szolgáltatási tevékenységből eredő kötelezettségek teljesítésére.
- [10] Város Önkormányzata 2012. április 20-án hatályon kívül helyezte a finanszírozási összegek megosztásáról korábban hozott - a 644/2010. (XI. 25.) és 724/2010. (XII. 16.) számú - határozatait [211/2012. (IV. 20.) számú határozat], és a 215/2012. (IV. 20.) számú képviselő-testületi határozattal úgy döntött, hogy a 2010. november, december hónapokban a felperes jogelődjével kötött egészségügyi közszolgáltatási szerződés alapján megfizetett egészségügyi finanszírozás összege,

beleértve a 2010. októberi labortevékenység finanszírozását is, a felperes jogelődjét illeti meg. Kimondta egyúttal a határozat, hogy a 2010. évi, az alperesi jogelőd részére 2011-ben megfizetett OEP finanszírozás összegéből a felperes jogelődje részére még meg nem fizetett összeg 170.481.574 Ft, amelyet az alperesi jogelőd a határozat mellékletét képező megállapodás alapján, az ott meghatározottak szerint köteles megfizetni. A 216/2012. (IV. 20.) számú képviselő-testületi határozattal az önkormányzat jóváhagyta a felperesi és az alperesi jogelőd társaságok 2011. évi külön megállapodásait, a 217/2012. (IV. 20.) és a 2018/2012. (IV. 20.) számú képviselő-testületi határozatokkal pedig kötelezte az érintett felperesi és alperesi jogelőd társaságok vezető tisztségviselőit a mellékelt megállapodás aláírására, illetve arra, hogy kezdeményezzenek egyeztető tárgyalásokat az állam képviselőivel a megállapodás végrehajtása tárgyában a tulajdonosváltást követő 90 napon belül.

- [11] A felperes jogelődje és az alperesi jogelőd 2012. április 20-án erre figyelemmel írtak alá írásbeli megállapodást. Az okirat az előzmények címet viselő I. pontban tartalmazta, hogy a 2010. november, december hónapokra vonatkozó, a felperes jogelődje részéről teljesített egészségügyi közszolgáltatási tevékenység finanszírozásának teljes összegét, beleértve a 2010. októberi labortevékenység ellenértékét is a finanszírozó egészségbiztosítási szerv (OEP) az új szolgáltató alperesi jogelődnek fizette meg. A II. pont a megállapodás tárgyaként azt rögzítette, hogy a felek a felperes jogelődje egészségügyi divíziója kapcsán keletkezett és az alperesi jogelőd előzményeknél megjelölt tartozásának összegét - Hatvan Város Önkormányzata képviselő-testületének 2012. április 20-án e tárgyban elfogadott határozatával egyezően - 170.481.574 Ft-ban határozzák meg. Kikötötték egyúttal, hogy figyelemmel az alperesi jogelőd tulajdonosi helyzetében 2012. május 1-jével bekövetkező változásra, a felek arra kötelezik magukat, hogy a tulajdonosváltást követő 90 napon belül a megállapodást, annak végrehajtása érdekében az állam képviselőjével egyeztetik. A megállapodás időbeli hatályát illetően a III. pont tartalmazta, hogy a felek a megállapodást 2012. április 20-ától kezdődő hatállyal az utolsó részlet megfizetéséig terjedő határozott időre kötik.

#### **A kereseti kérelem és az alperesek védekezése**

- [12] A felperes módosított keresetében elsődlegesen az I. rendű alperes, másodlagosan a II. rendű alperes kötelezését kérte 170.481.574 Ft és járulékai megfizetésére a 2012. április 20-i megállapodás teljesítéseként. A megjelölt marasztalási összeg és járulékai erejéig a 2012. április 20-i megállapodás esetleges érvénytelensége esetére harmadlagosan az I. rendű alperes, negyedlegesen a II. rendű alperes kötelezését kérte.
- [13] Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

#### **Az első- és a másodfokú határozat**

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [15] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [16] A jogerős ítélet indokolása elsőként azt tartalmazta, hogy a felperes az általa teljesített szolgáltatás ellenértékeként annak a finanszírozásnak a megtérítését követelte 2010. november, december hónapok tekintetében, amely őt a finanszírozóval megkötött alapszerződés teljesítéseként - álláspontja szerint - megillette. Leszögezte a másodfokú bíróság, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 198. §-a szerint a megjelölt időszakra finanszírozás a felperesnek a vele szerződő finanszírozótól járt.
- [17] A kereset alapjául megjelölt 2012. április 20-i megállapodásból az rPtk. 198. § (1) bekezdése szerint nem következett az I. rendű alperes fizetési kötelezettsége, a megállapodás nem minősült az rPtk. 242. §-a szerint tartozáselismerésnek sem. Egyetértett a másodfokú bíróság a törvényszék álláspontjával abban, hogy a csatolt okiratoknak az rPtk. 207. § (1) bekezdés szerinti értelmezéséből nem volt levezethető és a meghallgatott tanúk sem igazolták az alperesi jogelőd részéről fizetési kötelezettség vállalását a perbeli megállapodásban [polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III.

törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. §]. A tanúvallomások által alátámasztottan a felperes jogelődje előtt is ismert volt az alperesi jogelőd üzleti szándéka, azaz az, hogy nem akart kötelezettséget vállalni a vizsgált tartozás megfizetésére a tulajdonosváltást megelőzően. Eltérő következtetés a perbeli megállapodás időbeli hatályából sem volt levonható, a megállapodás nem volt részletfizetési kötelezettség vállalásának sem tekinthető, erre figyelemmel nem volt megállapítható a tartozás átszállása a II. rendű alperesre.

- [18] Rámutatott a másodfokú bíróság a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) 1. §-ában megadott célja alapján arra is, hogy a törvény szabályai nem anyagi jogi, hanem könyvvezetési és beszámolási kötelezettség teljesítésére vonatkozó technikai szabályok, ennél fogva a törvényben megfogalmazott elvekből, rendelkezésekből megalapozottan igényt a felperes a perben nem tudott érvényesíteni. Az elsődleges és a másodlagos kereset a felek között szerződéses jogviszonyt teremtő 2012. április 20-i megállapodáson alapult, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett az rPtk. 361. §-ára alapított kereset megalapozatlanságára. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélettel abban is, hogy a kereset tárgyává tett megállapodásban foglalt tartalom tartozáselismerésként - figyelemmel alaki fogyatékosaira is - nem volt értékelhető.

### **Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem**

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a keresetének helytadó döntés meghozatalát kérte.
- [20] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 206. § (1) bekezdésébe, 221. § (1) bekezdésébe, 167. §-ába, valamint az rPtk. 217. § (1) bekezdésébe, 221. §-ába, 234. § (2) bekezdésébe, 237. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [21] Előadta, hogy az ügyben eljáró bíróságok iratellenesen és egyes elemeit kiragadva értékelték a tanúvallomásokat. Állította, hogy dr. **Z.L.** tanúvallomásának értékelése a négy külön megállapodás tartalmával, dr. **S.É.** tanúvallomásának értékelése pedig **L.A.-né** és dr. **S.É.** 2011. tavaszi levezésének tartalmával ellentétben áll. A dr. **V.A.** tanú által elmondottak nem támasztották alá dr. **S.É.** vallomását, az okiratot szerkesztő ügyvéd releváns nyilatkozatát a bíróság tévesen értékelte. A tanúvallomás alátámasztotta, hogy az I. rendű alperes a tartozás összegét a felperessel egyezően elfogadta, annak okirati rögzítéséhez hozzájárult, csupán egyeztetni kívánt még az új tulajdonos (II. rendű alperes) képviselőivel. **L.A.-né** tanú megerősítette a felperes jogi álláspontját, vallomása - ellentmondásos jellege miatt - jogsértően került kirekesztésre a bizonyítékok köréből. **D.F.** tanúvallomásának értékelése a likviditási gondok körében elmaradt. Utalt a négy külön megállapodással megfizetett 169.313.803 Ft-on túl további 50.000.000 Ft összegre vonatkozó levezésre is a felek között, amely ráutaló magatartásnak minősült az I. rendű alperes részéről. Hangsúlyozta, hogy kétszer 170.000.000 Ft körüli összegben az I. rendű alperes tartozása fennállt a felperes jogelődje felé, amelyet megfizetni kívánt. Mindezt alátámasztotta az alperesi jogelőd magatartása, írásban megtett nyilatkozatai, amelyeket az ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagytak. Utalt a 2012. szeptember 6-i egyeztetés iratára is a felek elszámolási vitájának rendezése érdekében. Dr. **S.É.** és dr. **Z.L.** tanúkenti meghallgatása tekintetében hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes ügyvezetőiként az rPp. 167. §-ába ütközően történt meghallgatásuk, a megjelölt személyektől elfogulatlan, objektív nyilatkozat nem volt várható.
- [22] Állította, hogy a Számviteli tv. 72. §-a - amelyet a felek a perbeli megállapodásban maguk is rögzítettek - irányadó volt a kereset elbírálása során.
- [23] Álláspontja szerint jogszerűtlen az írásba foglalás hiányára levont következtetés az eljáró bíróságok részéről amiatt, hogy a perbeli megállapodás aláírása nem cégszerű. Elmaradt ugyanakkor az okirat tartalom szerinti megítélése az rPtk. 200. § (1) bekezdése szerint. Az eljáró bíróságok az rPtk. 217. § (1) bekezdése, 242. § (2) bekezdése alapján megalapozatlanul következtettek a megállapodás semmisségére, ugyanakkor nem alkalmazták az rPtk. 234. § (2) bekezdésében foglalt

jogkövetkezményt, nem vizsgálták, hogy az érvénytelen szerződés érvényességi kellékei más szerződésnek megfelelnek-e, nem vizsgálták továbbá a jogalap nélküli gazdagodás kérdését sem. Elmulasztották a bíróságok az rPtk. 237. § (2) bekezdése alapján az érvényessé nyilvánítás lehetőségét, továbbá az álképviselő kérdésének vizsgálatát is.

- [24] Az I. és II. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

#### **A Kúria döntése és annak jogi indokai**

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt nem találta jogszabálysértőnek.
- [26] A felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban előrebocsátja a Kúria, hogy az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében - miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte - a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek, az előterjesztésére biztosított határidőn belül valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet - vonatkozó részében - a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. A megsértett jogszabályhelyet a felülvizsgálati kérelemben - amint az az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból is kitűnik - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell megjelölni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.
- [27] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel tartalmi hiányossága kizárta a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát abban a részében, ami a jogalap nélküli gazdagodás feltételeinek irányadó jellegére utalt. A felperes anélkül hivatkozott a megjelölt jogszabálysértésre, hogy az rPtk. általa relevánsnak tartott kötelmi jogi szabályát, illetve az rPp.-nek az általa körülírt eljárási szabálysértéshez igazodó rendelkezését megjelölte volna.
- [28] Az ügyben eljáró bíróságok a kereset alapjául megjelölt megállapodás tárgyáról és tartalmáról jogszabálysértés nélkül, az rPtk.-nak a szerződés fogalmára, értelmezésére vonatkozó szabályai alkalmazásával, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével foglaltak állást [rPp. 206. §].
- [29] A 2012. április 20-i megállapodás minősítéséhez, kötelelemkeletkeztető hatálya feltárásához az okiratban foglalt kötelezettségvállalás értékelésére volt szükség [rPtk. 198. § (1) bekezdés, 207. § (1) bekezdés]. A jogerős ítélet helyesen azt vizsgálta a felek ügyleti akaratának, megállapodásuk tényleges tartalmának tisztázásához, hogy keletkezett-e a perbeli megállapodásból fizetési kötelezettsége a megjelölt összegben az I. rendű alperes jogelődjének. A perbeli megállapodás jogi hatása megállapításához, azaz hogy származott-e a szerződésből a tárgyat képező tartozás teljesítésére az alperesi jogelőd oldalán kötelezettség, a teljesítés követelésére pedig jogosultság a felperes jogelődje javára, a kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében tanúsítandó - a kereset alapjául megjelölt megállapodásban vállalt - magatartását kellett meghatározni. Ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan levezette, a szerződő felek alapkötelve hiányában a jogvita mikénti eldöntése az alperesi jogelőd fizetési kötelezettségvállalásán alapult a perbeli

megállapodásban. Az a további körülmény, hogy az I. rendű alperes jogelődje tett-e egyúttal tartozáselismerő nyilatkozatot is a vizsgált megállapodásban, az ügyben másodlagos - a bizonyítási kötelezettséget alakító - kérdésként merülhetett fel. Mindebből következően a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadhatta az általa jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést és a bizonyítási eljárás eredményét.

- [30] A felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - érvényesülő, a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmát áttörő hiba a jogerős ítélettel kapcsolatban azonban nem volt megállapítható (BH2013.119., BH2002.29.), sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek egyedül az minősíthető, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119., BH2006.403). Az ügyben eljáró bíróságok a felek ügyleti akaratának feltárásához részletesen, egyenként és összességükben is értékelték az egyes bizonyítékokat, kiemelten a perbeli megállapodás tartalmát, összevetve egyúttal a felek között korábban hasonló tárgyban létrejött külön megállapodásokkal, mérlegelték ezen felül az ügyletkötés körülményeire kiterjedően foganatosított tanúvallomásokat a felek eljáró képviselői, valamint az okiratszerkesztő ügyvéd részéről. A vizsgált megállapodás tartalmával összhangban a meghallgatott tanúk - dr. Z.L.n és dr. S.É.-án túl D.F., dr. V.A. egyaránt - arról számoltak be, hogy az alperesi jogelőd nem akart fizetési kötelezettséget vállalni a perbeli megállapodás aláírásával, az okiratban összegszerűen megjelölt, összegszerűségében nem vitatott tartozás tekintetében. A bizonyítási eljárás eredménye alátámasztotta, hogy a perbeli megállapodásnak - amelynek közvetlen előzményét a mindkét szerződő fél tulajdonosaként eljáró önkormányzat vonatkozó határozatai jelentették - egyedüli célja és jogi hatása abban jelentkezett, hogy a felek közösen meghatározták a közöttük elszámolásra váró finanszírozási összeget („tartozás”), annak mikénti rendezését viszont az I. rendű alperes jogelődje 2012. május 1-jei tulajdonosváltozása miatt az ezt követő egyeztetéseikre utalták.
- [31] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel megalapozatlanul - részben a jogerős ítélet indokolásával ellentétesen - hivatkozott a felülvizsgálati kérelem az rPtk. rendelkezéseinek [217. § (1) bekezdés, 221. §, 234. § (2) bekezdés, 237. § (2) bekezdés] jelentőségére, egyben megsértésükre az ügyben. A jogerős ítélet a perbeli megállapodás kötelelemkeletkeztető képességét a megállapodás tartalmából, a vállalt kötelezettség jellegéből határozta meg [rPtk. 198. § (1) bekezdés]. Az ügyben eljáró bíróságok nem a megállapodás érvénytelensége miatt zárták ki a perbeli szerződés keresetnek megfelelő joghatását.
- [32] Egyetértett a Kúria az ítélet táblája álláspontjával abban is, hogy a Számviteli tv. rendelkezéseiből a törvény 1. §-ában meghatározott céljára tekintettel a felperes megalapozottan nem érvényesíthetett igényt a perben.
- [33] Rögzíti végül a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem hivatkozásával ellentétben, nem sérült az ügyben az rPp. 167. §-ában foglalt szabályozás sem az alperesi jogelőd ügyletkötéskor eljáró képviselői tanúkénti meghallgatásával. Az eljáró bíróságok nem kizárólagosan a sérelmezett tanúvallomások értékelésével, hanem az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás valamennyi elemének egybevetett értékelésével alakították ki érdemi álláspontjukat, ebből következően a kifogásolt tanúvallomások figyelembevételének, az ezzel kapcsolatban állított eljárási szabálysértésnek semmiképpen nem volt tulajdonítható az ügy érdemi elbírálására gyakorolt lényeges kihatás, ami a felülvizsgálati kérelmet megalapozottá tehetné volna [rPp. 275. § (3) bekezdés].
- [34] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

## **Záró rész**

- [35] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni az alperesek ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíjak összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [36] A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés m) pontja, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint rendelkezett.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. március 26.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: